

Vi vill nominera utställningen ”Eddie was here” på Tidaholms Museum till årets utställning 2012. Utställningen handlade om Errol Norstedt, mer känd som Eddie Meduza, och visades under perioden 5 maj – 30 september. Utställningen drog en stor och ny publik. Merparten av besökarna var män i åldern 10 till 65 år och tillhörde den grupp som sällan besöker museer.

Berättelse

Historien som berättades i utställningen om Errol Norstedts liv är gripande. Den visade på brister i välfärden under 50- och 60-talen, att sociala myndigheter och lärare missade misär och mobbning, att barn kunde växa upp i en ständigt kringflackande tillvaro med alkoholism och våld. Utställningen berättade också om en språk- och musikbegåvnings drömmar och envishet, om kärlek och oförmågan att hålla ihop en fungerande familj. Den handlade om en gränslös humor som drabbade allt och alla, ett växande ego, låg självkänsla, alkoholism, stunder av lycka och ensamhet. Den handlade också om musiken, om att misslyckas och gå sin egen väg. Utställningen väckte starka känslor. Få av besökarna kände till Errols barndom. Genom att ta del av den växte en mer nyanserad bild av honom fram.

Gestaltning

I utställningen vandrade besökaren från barndomen och tonåren fram till en vuxentillvaro med alkoholism, turnéer, kärleksförhållanden, trasiga familjerelationer och slutligen hans död. Stora fotografier utgjorde fonder, uppbyggda miljöer fungerade som montrar för privata föremål som instrument, brev, kläder mm. Centralt i utställningen fanns en scen för livespelningar. Rummet var mörklagt för att ge en rockkänsla och furu och färgen orange återkom på väggar och montrar för att ge en känsla av 70-tal och socialklass.

Publikvänlighet

Målgruppen var de museiovana. De fick uppleva privata föremål som tillhört Errol, ta del av hans opublicerade texter, kärleksbrev och fotografier. Det fanns en tidsaxel som berättade om hans liv med nerslag i de viktigaste händelserna mellan 1948 och 2002. Korta texter berättade övergripande om hans liv. Det fanns längre texter för de som ville veta mer. Stora citatbubblor gav karaktärsbilder och tre nyproducerade intervjufilmer med släkt, vänner, Errol själv, sketcher mm möjliggjorde fördjupning. Besökarna kunde även lyssna på ett stort urval av hans musik i hörlurar. I utställningen fanns också en klotterrulle. Besökarna rullade själva ut den på golvet och fyllde den till bredden med text. Totalt blev det 16 meter hälsningar.

Metod

Utställningen skapades i samarbete med estetelever från Rudbecksgymnasiet och dokumentärfilmaren Stefan Berg. Errols familj, barndomsvänner, fans m fl medverkade med berättelser och föremål. Under 2011 samlade vi in minnen av möten med Errol i en inför-utställning. Fakta om hans liv hämtades också från samtida tidningsartiklar, äldre- samt nyproducerade intervjuer och TV-program. Gymnasieeleverna träffade museets personal tre timmar varannan vecka. Då diskuterades inlämnade föremål och gruppen tog fram konkreta förslag på gestaltningar.

"Han ville bara
visa hela världen
att han inte var
värdelös."

Granne

Börja här
←

"Mina låtar är så
uppenbart ironiska att
vilken idiot som helst
ska kunna förstå dem."

Errol

Musiken

Errol

Errol

